

פרוטוקול מס' 27/ג

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט, שהתקיימה
ביום כ"ב, י"א באדר, תשי"ח
בשעה 3.34.58, בשעה 10.45

נכחו:

- חברי הוועדה: י. רפאל - היו"ר
- ב. אזניה
- מ. בגין
- י. כדר
- ה. כרגר
- ד. בר-רב-האי
- ע. דגני
- י. הררי
- נ. ניר
- ז. ורהפטיג
- ח. רונין
- י. רוזנברג
- י. שופמן

מוזמנים:

- מר רוזן - סר המשפטים
- מר כהן - היועץ המשפטי לממשלה
- מר ידין - המסנה ליועץ המשפטי
- מר אילון - נציג מסרד המשפטים
- מר סלגי - " " "
- מר רוזנטל - " " "
- מר גי - ראס מח' חנועה, המסרה
- מר קולני - מסרד התחבורה
- מר סחור - מסרד התחבורה

סדר-היום:

- א. חוק לתיקון פקודת התעבורה,
- ב. חוק לתיקון פקודת הפרטנות.

===

היו"ר י. רפאל:

אני פותח את הישיבה.

א. חוק לתיקון פקודת התעבורה.

היו"ר י. רפאל:

בישיבה זו נשארנו לנו לבירור רק
שאלות ניסוח והגדרה ודברים שמסרד
התחבורה רצה להוסיף לחוק והם נמסרו לחיאום לנו לבון מסרד
המשפטים.

סעיף 2(1)

מר קולני:

ההגדרה כיום מצומצמת ואינה חלה על
כלי רכב נגררים, בעיקר מכוניות חקלאיות.
הציאל וברור שגם על מכוניות מסוג זה צריכה לחול חובת רישום,
מוצעת כזה הצעת הגדרה חדשה לרכב.

במקום "הנעים" יש לומר "המונעים"
כי זה מקביל ל"נגררים".

ז. ורהפטיג:

ה ח ל ט ה

הצעת ההגדרה החדשה אוסרה מעיקרה.
אח שאלת הניסוח הסופי הוחלט למסור
להכרעת מר טלי.

סעיף 18

מר קולני:
כוונת הוועדה זו הייתה בעיקר לאפשר לטר
התחבורה החלה הפקדה גם על נמלים,
בכל ההוראות הנוגעות לנמלים. אך טבועים לאחד ההוועדה דנה
בסעיף זה קבע בית המס ט העליון שנמל הוא בגדר דרך. לכן חלה
הפקודה ממילא על נמלים ועל מקומות סגורים אחרים מסוג זה.
מסום כך הצענו חוסט סיפא "ולא יחולו על סוגי מקומות שיצוינו
בהכרזה שהם דרך כאמור".

מר ח. כהן:
אני מציע את הניסוח הבא: "טר התחבורה
רסאי להכריז ברשומות הוראות הפקודה
או התקנות שהוחקנו לפיה, כולן או מקצתן - (1) יחולו על סוגי
מקומות שיצוינו בהכרזה, שלא היו חלים עליהם אילולא ההכרזה;
(2) לא יחולו על סוגי מקומות שיצוינו בהכרזה ושהיו חלים עליהם
אילולא ההכרזה."

ה ח ל ט ה

הצעת נוסח של היועץ המספטי נחקבלה

סעיף 21

מר ח. כהן:
מכיוון סקטה לאזרה לדעת מתי תמו
4 החדשים, מציע אני לומר שתחילתם
של הסעיפים האלה היא מיום א' באב תשי"ח - 18.7.58.

ה ח ל ט ה

הצעת היועץ המספטי - נחקבלה

סעיף 12

י. רוזנברג:
אני מציע לקבוע שנחייב כדין הלוח
פעמים חוץ שנה אחת שקדמה לאותה עבירה.

ז. ורהפטיג:
אני מציע שפסילת הרסיון לא תחול
על עבירות שנעברו לפני תוקמו של החוק.

י. סופמן:
החמרות יש להטיל רק על עבירות שנעברו
אחר הכנס החוק לתוקמו. לכן מציע
אני למחוק את הסיפא החל במלים "ואולם מי שנחייב...".

מר ח. כהן:
אין כאן כל רטרואקטיביות. החוק הקיים
קובע שאם נשלט ננים שקדמו לאותה
עבירה נתחייב האדם כדין על אחת העבירות האמורות בחוק יהיה
הוא פסול להחזיק ברסיון ל-12 חודש מיום החיוב, אלא אם הורה
בית המספט אחרת. זאת אומרת שסעיף זה בא לתאם את החוק החדש
עם החוק הקיים כיום.

מר גיי:

אני בעדה עם היועץ המשפטי, אבל עלי להביע חשש בנוגע לטעויות הדניות במהירות מופרזת. בגלל שינוי המהירות המותרת בחוק החדש, יכול לקרות שאם נתחייב אדם בדין לפי החוק הקודם על מהירות שהיתה אסורה אז אבל היא מותרת לפי החוק החדש, יצטרך בית המשפט בכל זאת לפסול את הרטיון כשל כיצוד מעשה שכבר אינו מהווה עבירה, פס כי היה עבירה בסעת ביצועו. אני חושב שיש למנוע מצב כזה.

ד. בר-רב-האי:

יש להזהר מפני אדם שעל-ידי אומן נהיגתו הפך למסוכן לחברה. עבירות קודמות מצביעות על הסכנה ויש לקחתן בחשבון, אלא שבמקום שלום סנים אפשר לקבוע סנתיים.

י. רוזנברג:

אני מציע לנסח את הסיפא כך: "ואולם מי שנחייב בדין על עבירה מן המפורטות בחוספת הסניה, שנעברה לאחר תחילת חוק זה." כדי להוציא מן הטסק את הדברים שהזכיר מר גיי, מציע אני לומר: למעט סעיף קטן (7).

ז. ורהמסיג:

אני מציע לנסח את הסעיף כך: "לענין סעיף קטן (4) לא יובאו במנין אלא עבירות שנעברו מאז א' באב תשי"ח (18.7.1958), ואילו לגבי העבירות שנעברו לפני היום הוא ינהגו לפי הוראות החוק כפי שעמד בחוקפו אותה סעה כאילו לא בוטל".

מר ח. כהן:

כמקום "מאז תחילתו של החוק... 1958" מציע אני: "מאז א' באב, תשי"ח (18.7.58)". כדי שח"כ רוזנברג יוותר על הצעתו לגבי סעיף (7), מציע אני למחוק את הסטוק שבין מקסים ובמקומו לכתוב: שהיא עבירה גם לפי חוק זה.

ה ח ל ט ה

הצעת ח"כ כופמן למחוק את הסיפא, החל ב"ואולם מי שנחייב בדין" - לא נחקבלה זכות הסתייגות לחה"כ כופמן ורפאל.

הצעת ח"כ ורהמסיג לנסח את הסעיף כנ"ל, לא נחקבלה הסתייגות לחה"כ ורהמסיג

ההצעה כי במקום שלום סנים סקדמו לעבירה תהיה רק סנה אחת - נחקבלה הסתייגות לסר החבורה המציע שלום סנים. הסתייגות לחה"כ אזניה המציע סנתיים.

הסעיף נחקבל בנוסח הבא: לענין סעיף קטן (4) לא יובאו במנין אלא עבירות שנעברו מאז א' באב, תשי"ח (18.7.58), ואולם מי שנחייב בדין על עבירה מן המפורטות בחוספת הסניה, שנעברה לאחר תחילת חוק זה, ובסנה סקדמה לאותה עבירה כבר נתחייב בדין פעמיים על אחת העבירות המפורטות באחת התוספות - שהיא עבירה גם לפי חוק זה - יהיה פסול מקבל או מהחזיק רטיון נהיגה לתקופה של שלשה חדשים מיום החיוב בדין זולת אם הורה בית המשפט על פסילה לתקופה ארוכה יותר.

או.

בסעיף 11 (2) מציע אני חקוקה כוללת
של 15 יום לגבי סני מקרים.

מר ח. כהן:

אני חושב שמספיק אם הכסף נשלח חוץ
15 יום.

ז. ורהפטיג:

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ ורהפטיג - נחשבלה

בזה סיימנו את הדיון בחוק זה.

היו"ר י. רפאל:

ב. חוק לתיקון פקודת הפרסונות

אני מציע כי במקרה של פטור ממתן
נימוקים יודיע הפקיד למבקש בכתב
על מה הוא מסתמך באי-מתן הנימוקים.

י. רוזנברג:

ה ח ל ט ה

הצעת חה"כ רוזנברג - נחשבלה

הצעה למחוק את המלים "מפורטת
או משתמעת" - נחשבלה

הסתייגות לסר המספטים ולחה"כ אזניה.

אני מציע למחוק את המלים "לפי
שיקול-דעתו".

ז. ורהפטיג:

יש חוקים בהם כתוב כי בקבלה החלטה
ישתמש הפקיד בשיקול-דעתו, למשל חוק
הכניסה לישראל. כוונת המחוק הייתה שאין הפקיד חייב לתת נימוקים
להחלטתו ואפילו אם אין לו נימוקים של ממש, שיקול-דעתו מספיק
לשם מתן סירוב.

מר ח. כהן:

אולי אפשר לאזכר את החוקים המקנים
שיקול-דעת לפקיד?

י. רוזנברג:

אני מוכן אבל זה יגרום לדחיה רבה
בקבלה החוק.

מר ח. כהן:

אני מתנגד לאיזכור.

י. הררי:

אני בעד מחיקת המלים "לפי שיקול דעתו".

מ. בגין:

אני מציע לנסח את סעיף (1) כך:

י. טופמן:

"כשיש בדיון המעניק לו את הסמכות
הוראה שהוא רשאי להשתמש בסמכותו ללא מתן נימוקים או כשיש
בדיון כאמור הוראה מפורשת שהוא רשאי להשתמש בסמכותו לפי
שיקול-דעתו".

נסכם את הסעיף בישיבה הבאה.

היו"ר י. רפאל: